

mark og behøvede ikke at fastsættes særlig i Traktaten, eftersom denne Toldrats i den spanske Toldlov af 1882 er fastsat for alle Nationer med Traktat.

Naar man nu vil gjøre sig klart, om vi fra vort eget Standpunkt kunne være tjente med disse Traktater, og til den Ende undersøge, i hvilket Forhold de Fordele, de kunne bringe os, staa til de Offre, som vi maa bringe, da viser det sig ved første Blik, at Offrene ere betydelige og sikkre, medens de sikkre Fordele ere ringe, og de Fordele, der skulde opveie Offrene, væsentlig knytte sig til Forventninger.

Hvad for det Første vor Handel og Skibs fart paa Spanien angaar, da maa det erindres, at Danmark efter den indtil henimod Udgangen af 1882 gjældende Traktat blev behandlet som mest begunstiget Nation af Spanien, ligesom ogsaa Spanien af Danmark, og at de nye Traktater ikke ville gjøre nogen Forandring i saa Henseende. Man kan derfor lægge Tiden indtil Udgangen af 1882 til Grund. Det ses da, at vor Udførsel til Spanien hidtil har indskrænket sig udelukkende til Klippfisk og Støffisk, og denne Udførsel har vel været i Hænderne paa danske Handelsmænd, men selve Varen har sin Oprindelse fra Island og Færøerne, der ikke høre til det danske Toldomraade, og af hvilke Island endog har sine særlige Finantser. En væsentlig Del af den Toldnedsættelse, Traktaten indrømmer os paa den nævnte Artikel, vil derfor tilflyde Landsdele, som enten slet ikke eller kun delvis berøres af de Offre, som til Gjengæld maa bringes. Skjøndt man kun tillægger dette Moment en betinget Vægt, kan det dog ikke ganske lades ude af Betragtningen. Holder man sig til den hidtilværende Udførsel, har det saaledes kun en begrænset Betydning for os, at den nedsatte Told paa Klippfisk og Støffisk faar Anvendelse paa os, men aldeles ingen Betydning, at de øvrige Nedsættelser, der hjemles ved den traktatmæssige Tarif i den nye spanske Toldlov, udstrækkes til danske Varer. Den direkte Fordel, Handelsstraktaten vil bringe os, indskrænker sig følgende til en Kvotabel af de 168,000 Kroner, som efter de danske Beregninger ville spares i Told paa Klippfisk og Støffisk (efter spanske Beregninger er det neppe halvt saa meget). — Indførselen af spanske Varer maa vel antages at ville tiltage, naar Tolden paa dem nedsættes, men nogen Nedsættelse af Betydning i Forhold til vor nu gjældende Tarif sker kun for Vin og Salt, og af disse Artikler er der af Salt hidtil kun indført høist ubetydeligt fra Spanien (1 $\frac{1}{2}$ pCt. af vor samlede Saltindførsel), saa deri vil neppe ske nogen Forandring, naar de Lande, hvorfra vi hidtil have forsynet os med Salt, faae Del i den Spanien tilstaaede Toldfrihed; af Vin er kun 20 pCt. af vor samlede Indførsel foregaaet direkte fra Spanien, men megen spansk Vin er indført over andre Lande, og det er den direkte Indførsel, det kommer an paa, naar der spørges om Traktatens kommercielle Fordele. — Den væsentligste Interesse maa derfor knytte sig til Søfartsstraktaten. Vel har den danske Skibs fart paa Spanien hidtil ikke været stor; den direkte har været forsvindende, den indirekte har efter Gjennemsnit af Aarene 1878—82 udgjort for Antallets Vedkommende henved 2 pCt., for Drægtighedens Vedkommende henved 4 pCt. af danske Skibes Fragtfart mellem fremmede Havne. Smidlertid knytter sig til denne Skibs fart, saa ringe den end forholdsvis er, dels Bevarelsen af vor egen samt Islands og Færøernes Handelsomsætning med Spanien, dels vor hidtilværende Fragtfart mellem spanske og andre fremmede Havne, og begge disse vilde lide Afbræk, dersom Handelsstraktaten — og dermed ogsaa Søfartsstraktaten, hvis Skrafttræden er betinget af Handelsstraktaten — ikke kom i Stand. Af Hensyn hertil kunde der derfor vel være Grund til at bringe et Offer, om end ikke noget stort.

Saaledes stiller Forholdet sig, naar den hidtilværende Handel og Skibs fart lægges til Grund, og dette er det eneste sikkre Grundlag. Nu knytter man rigtignok fra forskjellige Sider til de nye Traktater Forhaabninger om en livligere Handelsforbindelse med Spanien; der tænkes paa en regelmæssig Dampskibs fart og forventes Udførsel af flere danske Produkter, navnlig Sprit. Om alle disse Planer og Forventninger lader sig i Almindelighed sige, at de ere usikkre, og at der saa meget mindre kan bygges noget paa dem, som der var